

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 06.10.2023 . 14:33:03 n		
Klasifikacijska oznaka	Ustrojstvena jedinica	
034-03/22-01/11	376-08/AŠP	
Uredžbeni broj	Prilozi	Vrijednost
437-23-12	0	

13570007

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Polovni broj: Usž-1566/23-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članova vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenik

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-384/22-11 od 20. veljače 2023., na sjednici vijeća održanoj 13. srpnja 2023.

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-384/22-11 od 20. veljače 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.
- III. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Uvodno naznačenom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/21-01/837, urbroj: 376-08-21-4 od 30. prosinca 2021. (točka I. izreke). U točki II. izreke te presude se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, a u točki III. izreke se navodi da će se presuda objaviti u Narodnim novinama.

2. Navedenim rješenjem tuženika usvojen je zahtjev zainteresirane osobe (dalje: korisnica) i tužitelju je naloženo da izvrši otpis računa za svibanj i lipanj 2021. u dijelu koji se odnosi na pozive prema međunarodnim mrežama.

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv navedene presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te pogrešne primjene materijalnog prava, tj. svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS).

4. Nastavno u žalbi tužitelj pobliže navodi kronologiju događaja i daje svoje tumačenje i osvrt na primijenjene odredbe materijalnog prava, smatrajući da

prvostupanjski sud nije pravilno protumačio ni primijenio mjerodavne propise, a što je dovelo i do donošenja nezakonite odluke. Tužitelj posebno upire na nedostatak valjanog obrazloženja pobijane presude, jer smatra da ne sadrži razloge na kojima je utemeljena, a ni osvrt na bitna pitanja, već u cijelosti prihvaća postupanje tuženika protivno temeljnim načelima koji su propisani za vođenje postupka, kao i mjerodavnim materijalnim propisima.

5. Tužitelj dalje u žalbi daje osvrt na primijenjene odredbe materijalnih propisa, smatrajući da nije bio u obvezi upozoriti korisnika na potrošnju za svaku stavku usluge, već upravo za iznos cjelokupnog računa, što je u konkretnom slučaju i učinio. Dodaje i da je sukladno Pravilniku o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ("Narodne novine", 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19. – dalje: Pravilnik) korisnika dužan upozoriti ako je trošak dvostruko veći od prosječnog iznosa računa, a što je također učinio u predmetnom slučaju, a dodaje i da je poslana SMS poruka o dvostrukoj potrošnji ranije uvijek prihvaćena kao valjani dokaz o navedenoj tvrdnji, zbog čega nije jasno zbog čega je u predmetnom slučaju tuženik odstupio od postojeće prakse.

6. Dalje u žalbi daje osvrt i na druge mjerodavne odredbe primijenjenih propisa, smatrajući da tuženik u osporenom rješenju uopće nije naveo posebnu materijalnopravnu odredbu koja propisuje njegovu ovlast da naloži otpis dugovanja, jer smatra da takva odredba ni ne postoji. Tužitelj sa tim u vezi navodi da ne osporava da tuženik može nalagati obvezu tužitelju da ne smije potraživati određeno dugovanje na strani korisnika, ali smatra da tuženik nije ovlašten naložiti otpis dugovanja.

7. Dalje u žalbi tužitelj ističe i druge razloge zbog kojih smatra da pobijana presuda nije na zakonu utemeljena, a pri tome upire i na drugačiju praksu i iznesena stajališta u upravnosudskoj praksi, ukazujući na pobliže navedene odluke.

8. Dodaje i da je u konkretnom slučaju korisnica uslugu međunarodnih poziva redovno nastavila koristiti i nakon što joj je dostavljena obavijest, zbog čega smatra da nema osnove naložiti mu da otpiše cjelokupan iznos troškova koji se odnose na međunarodne pozive, već se na taj način "kreditira" korisnicu koja je usluge i dalje koristila.

9. Zaključno, tužitelj smatra da mjerodavne odredbe propisuju ovlast tuženika da postupa u sporovima između operatora i krajnjih korisnika oko iznosa zaduženja za pružene usluge, što dalje znači da se radi o procesnom ovlaštenju s osnove koje je tuženik ovlašten provesti postupak u sporovima između operatora i krajnjih korisnika u svezi pruženih usluga, ali ne i naložiti otpis dugovanja.

10. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji žalbu i presudu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev i poništi tuženikovo rješenje od 30. prosinca 2021., a podredno da predmet vrati tuženiku na ponovni postupak. Tužitelj također traži i trošak žalbenog postupka u pobliže navedenom iznosu.

11. U odgovoru na žalbu tuženik navodi razloge zbog kojih je suglasan s prvostupanjskom presudom, pri čemu u cijelosti ostaje kod razloga već navedenih u osporenom rješenju. Dalje u odgovoru na žalbu tuženik iscrpno navodi žalbene razloge, kao i kronologiju događaja, dajući osvrt na svaki od žalbenih razloga pojedinačno, kao i na odredbe mjerodavnih propisa koje su u predmetnom slučaju primijenjene. Posebno daje osvrt i na navode koji se tiču eventualnih procesnih propusta. Zaključno dodaje da je tumačenje propisa od strane tužitelja bez razumijevanja, svrhe i cilja, kao i opsega ovlasti tuženika. Posebno obrazlaže razloge zbog kojih je u osporenom rješenju naložio najučinkovitiju mjeru za uklanjanje

utvrđenih povreda, pri čemu je točno definirao u kojem dijelu je tužitelj dužan otpisati potraživanje. Dodaje i razloge zbog kojih smatra da je pozivanje tužitelja na konkretne odluke prvostupanjskog suda bez utjecaja na ocjenu zakonitosti pobijane presude i drukčiji ishod žalbenog postupka. Navodi i da je prema uputi prvostupanjskog suda danoj u presudi poslovni broj: Usl-2437/19-8, u ponovljenom postupku donio novu odluku, koju je tužitelj osporavao u upravnom sporu u kojem je donesena presuda poslovni broj: Usl-2200/20, a čija zakonitost je potvrđena presudom ovog Suda poslovni broj: Usž-590/22 od 20. travnja 2022.

12. Tuženik predlaže da se žalba odbije i potvrdi prvostupanjska presuda.

13. Žalba nije osnovana.

14. Ispitivanjem zakonitosti pobijane prvostupanjske presude, kao i postupka koji joj je prethodio, u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ispitujući pri tome i razloge ništavosti, ovaj Sud je ocijenio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti postoje razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

15. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tuženikovom odlukom od 30. prosinca 2021. usvojen zahtjev korisnice i naloženo tužitelju da izvrši otpis računa za svibanj i lipanj 2021. u dijelu koji se odnosi na pozive prema međunarodnim mrežama, uz obrazloženje da tužitelj nije dokazao da je korisnici poslao obavijest upozorenja zbog dvostruke potrošnje niti za svibanj niti za lipanj 2021., a niti dokaz o provedenoj administrativno-tehničkoj provjeri iznosa zaduženja za pruženu uslugu niti potvrdu o izvršenoj provjeri sukladno odredbama članka 50. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK).

16. Odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a propisuje da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljenog pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ZEK-a. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

17. Prema odredbi članka 50. stavka 4. ZEK-a u slučaju podnošenja prigovora iz stavka 1. tog članka operator javnih komunikacijskih usluga mora provjeriti iznos zaduženja za pruženu uslugu ili kakvoću pružene usluge, te na temelju izvršene administrativne i tehničke provjere potvrditi iznos zaduženja ili ga prilagoditi točnom iznosu. U slučaju odbijanja prigovora kao neosnovanog operator javnih komunikacijskih usluga obavezan je izdati krajnjem korisniku usluga potvrdu o izvršenoj provjeri, s točno i pregledno navedenim sastavnicama administrativne i tehničke provjere svih dijelova mreže i sustava u djelokrugu odgovornosti operatora, a za koje je provjera izvršena, a operator javnih komunikacijskih usluga u cijelosti odgovara za istinitost svih navoda u izdanoj potvrdi.

18. Dalje se u obrazloženju pobijane presude daje osvrt i na primjenu članka 24. te članka 29. Pravilnika, zaključujući da u predmetnom slučaju tužitelj nije postupio sukladno propisanom, a zbog čega je bilo osnove da se zahtjev korisnice usvoji i

tužitelju naloži da izvrši otpis potraživanja za svibanj i lipanj 2021. u dijelu koji se odnosi na pozive prema međunarodnim mrežama.

19. Prvostupanjski sud je prihvatio zaključke i stajališta tuženika, ocijenivši pravilnim utvrđenje da je tužitelj propustio korisnici dostaviti upozorenje o povećanju troška korištenja javnih komunikacijskih usluga u odnosu na međunarodne pozive, a koje je neuobičajeno i iznenadno, s obzirom da se obavijest i upozorenje odnosilo samo na dvostruko povećanje internetskog prometa, a ne i na svaki element paketa zasebno, u konkretnom slučaju međunarodne pozive.

20. Prvostupanjski sud je pravilnim prihvatio i utvrđenje tuženika da spisu predmeta ne prileži dokaz da je tužitelj izvršio administrativnu i tehničku provjeru, odnosno da je krajnjem korisniku usluga izdao potvrdu o izvršenoj provjeri, s točno i pregledno navedenim sastavnicama administrativne i tehničke provjere svih dijelova mreže i sustava u djelokrugu odgovornosti operatora, a za koje je provjera izvršena, zbog čega je pozivom na članak 29. stavak 9. Pravilnika pravilno naložio otpis računa za svibanj i lipanj 2021. u dijelu koji se odnosi na međunarodne pozive.

21. Prvostupanjski sud je u osvrtnu na tužbene navode, ocjenjujući ih neosnovanima u cijelosti, zaključio da otpisom potraživanja u dijelu koji se odnosi na međunarodne pozive prestaje neopravdano terećenje korisnice kao dužnika, a što je najučinkovitija mjera u skladu s člankom 51. stavkom 1. ZEK-a i članka 29. stavka 11. Pravilnika za otklanjanje povrede ZEK-a, zbog čega je neosnovan i prigovor iz tužbe da tuženik nema ovlast postupiti na opisani način, jer mjerodavne odredbe primijenjenih propisa daju ovlast tuženiku da u konkretnom slučaju naloži otpis duga, prethodno utvrdivši da je postupanjem tužitelja došlo do povrede ZEK-a.

22. Prvostupanjski sud je prihvatio zaključak tuženika da u okolnostima konkretnog slučaja ne postoji zakonska osnova za odbijanje zahtjeva korisnice, a takvu ocjenu suda prihvaća i ovaj Sud, jer je za zaključke i stajališta na kojima je utemeljio presudu dao razložno obrazloženje.

23. Tužitelj žalbenim navodima nije s uspjehom osporio zakonitost pobijane presude, koja je prema ocjeni ovog Suda donesena na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja te uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava. Prigovori koje tužitelj ističe u žalbi nisu odlučni za ishod ovog postupka niti su od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, tim više jer tužitelj ponavlja prigovore koje je već isticao i u upravnom postupku, a potom i pred prvostupanjskim sudom, o kojima su se tuženik i prvostupanjski sud iscrpno očitovali, a s kojim zaključcima je i ovaj Sud suglasan.

24. Budući da nisu osnovani razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu niti postoje razlozi na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti na temelju članka 73. stavka 1. ZUS-a, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu valjalo odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu.

25. Odluka o troškovima žalbenog postupka se temelji na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. S obzirom da je tužitelj izgubio spor, jer je njegova žalba odbijena, to je i zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka valjalo odbiti kao neosnovan. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama sukladno članku 14. stavku 8. ZEK-a (točka III. izreke).

U Zagrebu 13. srpnja 2023.

Predsjednik vijeća
Ante Galić

Dokument je elektronički potpisan:

Ante Galić

Vrijeme potpisivanja:

20-09-2023

14:02:09

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522031133363133333630303638
OU=Signature
S=Galić
G=Ante
CN=Ante Galić